

lokal kapacitet, herunder opbygning af sikkerhedsstyrker.

For det tredje et forslag om at afsætte 100 mio. USD til træning og udstyr af andre landes forsvar med henblik på deltagelse i fredsskabende og fredsbevarende operationer.

De nævnte forslag er ifølge den amerikanske viceforsvarsministers forelæggelse begrundet i et ønske om at styrke evnen hos partnerlandes regeringer til at sikre stabilitet og sikkerhed samt bekæmpe terrorisme inden for disse landes egne grænser, herunder i områder, der er vanskelige at kontrollere for de pågældende regeringer.«

Spm. nr. S 5008

Til statsministeren (13/8 04) af:

Villy Søvndal (SF):

»Hvad kan statsministeren oplyse om de ca. 10 mia. kr. (af 25 mia. kr.), som firmaet Halliburton ikke kan redegøre for i forbindelse med genopbygningen af Irak?«

Svar (25/8 04)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Udenrigsministeriet har oplyst følgende, hvilket jeg kan henholde mig til:

»Som det fremgår af amerikanske medier er der foretaget en revision af en kontrakt, Halliburton har indgået med det amerikanske forsvar vedrørende forsyninger (kost, logi og andre former for støtte) til forsvaret. Der er, efter hvad der fremgår af amerikanske medier, ikke tale om midler til genopbygningen af Irak. Regeringen har ingen kommentarer til den pågældende kontrakt mellem det amerikanske forsvarsministerium og Halliburton.«

Spm. nr. S 5031

Til socialministeren (16/8 04) af:

Villy Søvndal (SF):

»Fortolker ministeren dommen (Højesterets dom, UfR 2003, s. 1536), på samme måde som

Det Sociale Nævns jurister, og bør det i så fald ikke give grundlag for en lovændring?«

Begrundelse

Familier, der er så udsatte, at tvangsfjernelse af børn kan være den bedste løsning, flytter ofte rundt mellem kommunerne. Hvis en kommune skrider ind og tvangsfjerner børn, så hænger kommunen på de store udgifter, der følger af tvangsfjernelser. Flytter familien til en ny kommune, så skal kommunen, der oprindeligt tvangsfjernede, give refusion til den nye opholdskommune. Kan man nå at sende en familie videre uden at tvangsfjerne, kan kommunen derimod spare millioner af kroner over en årække.

I Det Sociale Nævn ses sager, hvor en ny opholdskommune kræver refusion, fordi en tidligere opholdskommune burde have tvangsfjernet. I helt åbenlyse tilfælde er det blevet pålagt kommuner at betale, skønt de ikke selv har tvangsfjernet, fordi nævnet skønnede, at det skyldtes passivitet.

Det Sociale Nævn finder, at Højesterets dom, UfR 2003, s. 1536, betyder, at undladelsessynder er uden betydning for refusionsretten. I et eksempel fra en konkret sag bliver børn i en given familie udsat for massive omsorgssvigt kombineret med seksuelle overgreb. Kommunen, som kender sagen, gør i flere år ingenting. Familien flytter til en ny kommune, som næsten øjeblikkeligt skrider til tvangsfjernelse. Den nye opholdskommune forlanger derefter refusion fra den tidligere opholdskommune. Begrundelsen er, at kommunen burde have skredet ind, og at undladelsessynder ikke bør være nok til at undgå refusion. Desværre er man i Det Sociale Nævn, med dommen fra Højesteret, tvunget til at afvise kravet. Passivitet er uden betydning for refusionsretten, og det er en katastrofe for de børn, som bliver ramt af den slags kommunal kassetænkning.

Svar (26/8 04)

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Den sag, som den nævnte Højesteretsdom vedrører, har været afgjort i Ankestyrelsen og er offentliggjort som SM-O-109-96. Sagen omhandler en tvangsfjernelse af fire børn kort tid efter, at familien har taget ophold i en ny kommune.